अथ शुनाशीरायपर्व्वानन्तरचौरं मन्त्रौ। कल्पः। अत्र पौर्णमास्येष्ट्वोन्दनादिपूर्व्ववन्निवर्त्तनं सर्व्वं वा वापयेत्। मन्त्रादि निष्क्रियते। "एकं मासमुदसृजत्। परमेष्ठी प्रजाभ्यः। तेनाभ्यो मह आवहत्। अमृतं मर्त्याभ्यः। प्रजामनुप्रजायसे। तदु ते मर्त्यामृतम्। येन मासा अर्द्धमासाः। ऋतवः परिवत्सराः। येन ते ते ते प्रजापते। ईजानस्य न्यवर्त्तयन् [६]। तेनाहमस्य ब्रह्मणा। निवर्त्तयानि * जीवसे। अग्निस्त्विग्मेन शोचिषेति समानमिति। परमेष्ठी प्रजापतिरेकं मासं मासोपलक्षितं चातुर्मास्यानुष्ठानयोग्यकालेन महः महदमृतं अविनाशिफलमावहत् सम्पादितवान्। तच्च फलं पूर्व्वप्रपाठके चातुर्मास्ययाजिनो मरणविचारे निर्णीतम्। सूत्रकारेणाप्येतदेव प्रयुक्तम्, अक्षय्यꣳ ह वै चातुर्मास्ययाजिनः सुकृतं भवतीति। हे मर्त्य मनुष्यरूप यजमान प्रजां पुत्रपौत्रादिरूपाम् अनुप्रजायसे अनुक्रमेणोत्पादयसि। तदु तदेव पुत्रपौत्रादिरूपेणावस्थानं तेन चामृतम् अविनाशिकफफलं मर्त्यत्वादेतस्य शरीरस्य नाशेऽपि पुत्रपौत्रादिसन्ततेरविच्छेदनाद्येन मन्त्रसामर्थ्येन मासार्द्धमासर्त्तुसंवत्सरविशेषाः स्वोचितकार्य्यकारिणः प्रवर्त्तन्ते, प्रजापतेः पुत्रपौत्रादिस्वरूपाणां प्रजानां पालकः यजमान ईजानस्य यागं कृतवतस्ते तव मासादिकास्ते कालविशेषा येन मन्त्रेण न्यवर्त्तयन् निरन्तरं सम्पादिताः।

---

* तेनाहमस्य ब्रह्मणा। निवर्त्तयानि इति F चिह्नितपुस्तकपाठः।